

1105
Značka spisová
c 12 III; k. 284

soud

Oddělení č. III

c 12/III
kart. 284

Spisy

trestní věci Bohumila Temnotlavá
z 194/107

J III 18/26

Vazba od: _____ hod. _____, do _____ hod. _____

Vazba od: _____ hod. _____, do _____ hod. _____

Vazba od: _____ hod. _____, do _____ hod. _____

Vazba od: _____ hod. _____, do _____ hod. _____

Věci doličné č. 1. _____ Soudní depositum č. 1. _____

Zatykač (popis osoby) ze dne _____ č. 1. _____

Odvolán dne _____ č. 1. 18. 10. 1933

Odevzdáno 1926

Budiž uschováno do 1956

Značka spisová J III 2686/26

18/15/31

1105/216

6598 126

18/15/33

Kutvola

St. 6598/26
1

Pitva

Dle telefonického sdělení četnické stanici v Jehnicích, zavraždil rolnický synek Bohuš Černohlávek, 24 r. starý, v Jehnicích č. 8 bytem svoji milenku 18 letou Bertu Pernicovou a sice řeznickým nožem tím že jí odřezal krk a sám se ořezal na obouh rukách žily a krk.

Pernicová jest úplně mrtva a byla odvezena do bytu rodičů v Jehnicích, Černohlávek dosud žije a byl záchrannou stanicí odvezen o 1/2 8 hod. dnes ráno na kliniku do Brna.

Motivem jest nešťastná láska.

V Brně dne 30.8.1926.

*Telegram přepel.
Jungl*

ZEMSKÝ SOUD PRO VĚCI TRESTNÍ			
V BRNĚ.			
Došlo: 30. VIII. 1926 v. h. m. pul.			
jednou mo	— příloh	— příloh	záhlaví
	v prvopisu	v opisu	

Zemskému trestnímu soudu

JK 111 2686 126
7

v Brně

Navrhují zavedení přípravného vyšetřování proti obviněnému Bohušu Černohlávkovi pro zločin vraždy za současného uvalení řádné vyšetřovací vazby dle § 180 II odst. tr.ř.

Na místě samém budiž provedeno místní ohledávání a soudní pitva.

V Brně, dne 30.8.1926.

Vedoucí první státní zástupce:

v. J. Rovinsky

111

1941

1941

WAZBA
i hub
1.R.

průběh na místě zranění
dne 30.9.76. - 1/22 h

zpracoval lékař: Dr. Adolf Avramovic
Dr. Jozef Andrysiak
nubí Dr. Berka

Dr. 30.9.76.

Drhy

Číslo:	
Ústav:	
Poradeno:	
Uplateno:	

8

Obličej, souměrný, z nosu - ust a uší není výtoku
spojivky nápadně bledé, rohovky průhledné zorničky rozší-
řené, Uši voskově bledé.

Na přední části krku jest rána deset cm, dlouhá, sejíci
na půl cm. okrajů ostrých, příčně probíhajících, uhlá
na straně levé ostrých, . Od tohoto uhlu na vzdálenost
půl druhého cm, jest výčnělek kožní. Od něhož směrem do
leva vzadu, probíhá pruhovitá proříznutí nepovrchnejších
částí kožů, na delku 2 a půl c m. směrem vodorovným do zadu
a na cm, od výčnělku větvící se v podobě Y s ramem
kratším cm, dlouhý. Na straně pravé : jest uhel tupý,
kolem něhož jsou patrný tři zářezy vybíhající směrem vodo-
rovným do prava do zadu. Uhel tento jest na svém začátku zoubkobvaný od zoubků
těch na vzdálenost 3 cm, jest proříznuto vazivo podkožní,
svalovina není postižena.

Rána popsaná: proniká do hloubky vazivem podkožním,
svalovinu krční, cévami, až na paterš poškozující na ni
nejpovrchnější části až do hloubky 2 mm

Ránu tuto jejíž okraji ostatní jsou ostré, byly zasaženi
měkké části těsně pod jazyčkou se nacházející jsou
úplně odříznutí a retrachováni.

Na zadní části krku není známek násilí.

Hrudník dobře klenutý prsa málo vyvinutá, dvorcí
a bbradavek světle zabarvených,

Břicho: mírně vyklenuté, na pravé straně 6cm pod oblou-
kem žeberním stará bledá jízva velikosti koruny
v ~~pravé~~ pravé kraj ině tříselných 5 cm, pod vazem
poupart kým bledá povrchní jízva, čárkovitá, 3 cm dlouhá
volně pohyblivá bledá.

Rodidla paneská, zřítě není výtoku Na horních končetí-
nách není známek násilí na levém nartu výron krevní ve vas-
živu podkožním rozsahu koruny 3 mm mohutným.

Měkké pokrývky lebních nápadně suché a bledé. Plenba lební je neporušena, Tvrdá plena mozková je st. hladká lesklá mozek obvyklé tvárnosti omozečnic hladkých a lesklých jest prosákl málo krevnatý. Kora jeho není s'ušena tkan' pastosní.

Komory nerozšířené šedé uzliny mozkové bez chorobného nálezu moz zeček a prodloužená mícha nejsou změněny.

Spodiny lebky a mozku splavy mozkové obsahují te-
kutou krev cevy na spodině mozkové jsou jemné.

Při otevření dutiny hrudní: Svlastvo je pravidelně vivinuté barvy červeno hnědé, vazivo podkožní obsahuje vrstvy tuků, asi půl cm. silné.. Chrupavky žeberní a kost hrudní nejsou poru-

šeny.. Plíce: jen částečně kryjí srdeční k v němž jest lžíce čilé tekutiny. Obě plíce jsou volné, tkan' jejich jest vzdušná, exexestivně bledá. V průduškách jest trochu hlenu

z krvi promysleného. Poblícnice jest všude hladká a lesklá. V dutině ústní není zvláštnosti. Orgány krční: jsou řezem roz-
členy na dvě části, jich horní část tvoří jazyk mandle, krka kavice cevy krční a dno dutiny ústní. Druhá část tvořena jest průdušnicí hrtanem a částu chrupavky štítné. Chrupavka štítní jest šikmo z předu ze spodu a na horu proříznuta nejhlubší bod tohoto řezu z leva na horu do prava dolu tvoří uhel asi 160 stupňů veliký. Od tohoto vrcholu jde řez na pravo na horu tvoří zde nandolní části krkavky štítné a strany levé trojuhel-
nikový odřizek asi půl cm, / preparát tento byl uschován / Hlasívky nejsou porušeny.

Blaza štítná le z zvláštnosti, jícem na uvedeném místě příčně přeříznout, rovněž tak svalstvo a obě krkavice jakož i cevy krčí ve výšší mezi 3 a 4 obratlem krčním.

Brzlík: malý bledě žlutý tkan jeho bez patronického nálezu. Srdce vyměřeně velké, sval tuhý nitro blána jemná rovněž tak chloubně jež jsou vesměs domýkkavé. Srdečnice bez zvláštnosti.

V dutině břišní poloha útroj obvyklá, pobřišnice všude hladká a lesklá. Játra: přiměřeně velká pobrchnu hladkého, tkan' na řezu tuhá, kresba vyznačená.

tem jení
všech
nejméně

ádne zná

eny 10. I

zma

valdy
lik

*Zlučník obsahuje lžice olivově zelené žluče._

Slezina průměrně velká, povrchu hladkého, na řezu převládá
bílá, jest barvy temně červené._

*Zalúdek: prázdný, sliznice jeho v řasy složena jest bledá._

Okružní tlustého střeva vykazuje mlékovité bílé pruhy sotva mm
silné, . Sliznice tenkého střeva rovněž i tlustého bez zvlásto
nosti, obsah: v tenkém střevě tekutina v tlustém kašovité hust
tý.

Slivivka břišní zrnitá, jest bledá,_ Ledvina levá průměrně
velká, pouzdro jest snadno slupitelné, kora průměrně široká
jehlance dobře vyznačeny, tkan' krehká, nápadně bledá,_
sliznice pánvičky levé nejeví chorobných změn._

Ledvina pravá: o polovic menší ledviny levé._ Na jejím

dolním polu lně pouzdro ledviné tkan'ni těžko se slupuje,

Povrch ledviny na tomto místě poněkud' vtažený, jinak tkan' bz
bez zvlátnosti._

Měchýř močový, úplně roztažený obsahuje litr čirého moče, slizn
nice jeho je bledá,_ Délka: vajíčnky a vejcovod, jsou bez
zvlátnosti, až na ~~gumových~~ jich nápadnou bledost._

V levém vaječnku staré žluté tělísko._

Kosti končetin pánve žebra a pateře jsou neporušeny._

Posudek.

1./ Příčina smrti Pernicové jest vykrvácení, jež vzniklo
ránou řeznou na krku, která protěla velké cévy a tepny
krční, .

2/ Poránění toto jest samo o sobě smrtelné, _ a ani včasná
a vhodná pomoc lékařská nemohla smrt odvrátiti._

Karolina Josef
státní lékař

Lad. Slučký
státní lékař

J. Karlický
státní lékař

J. Rozmarý

TI-VII 2686/26
TI-VII 2686/26

ad TKXII 2686/26

2

3/ Rána řezná byla způsobena řeznickým nožem jenž byl veden pak značnou silou, že přetjal všechny měkké části, až na kost., při čemž byl nůž nejméně dvakrát nasazen.

4/ na mrtvole Pernicové nebyly shledány žádné známky,

Jež by svědčily o sebeobraně.

5/ Smrt nastala téměř okamžitě.

Skončeno a podepsáno.

A. u S.

Znalci likvidují podle tarifu včetně odměny 10. Kč.
za pomoc při pitvě a řízení.

A. u S.

Kučera Josef
Dr. A. A. A.
Jan A. A.
Jouduš svědek.

Rozmarin
Kavalčík
st. m. lékař

Šrenml

Zemské četnické velitelství pro Moravu.

Četn. Oddělení I Brno

Číslo j. 712.

Jehnice čís. 13.

Černohlávek Bohumil, vražda a rolník
sebevraždy; místo činu Ořešín.

Státnímu zastupitelství

v TkXII 2686

v Jehnicích

dne 2. září

1926

Brno

A. Osobní data.

1. Jméno a příjmení (u žen jméno dívčí, jméno nabyté provdáním v závorce) Bohumil Černohlávek
Jméno a příjmení manžela -/-
Prezdivka ./.
2. Doba (den, měsíc a rok) a místo (soudní okres) narození (nelze-li zjistiti přesná data narození, věk; je-li místo narození v cizině, příslušný stát) 17.1.1903 v Jehnicích okr. Brno
3. Jméno a příjmení rodičů:
a) otce František Černohlávek
b) matky (též jméno dívčí; při původu nemanželském jen jméno matky) Hermína rozená Kyzlinková
4. Domovská příslušnost (též soudní okres; u cizích státních občanů též jméno státu) Jehnice okres Brno
5. Poslední bydliště (též soudní okres; bydlí-li zatčená, případně udaná osoba v cizině, jméno cizího státu; nemá-li stáleho bydliště, místo posledního pobytu s poznámkou „nestále“) Jehnice čís. 8
6. Rodinný stav:
svoboden(a) ano ženat (vdaná) _____ nebo soudně rozloučen(á) _____
vdovec (vdova) _____ soudně rozveden(á) _____
7. Povolání (hlavní zaměstnání) a postavení v něm (v době spáchání činu; je-li bez zaměstnání, budiž tu uvedeno a vyznačeno její poslední zaměstnání. Rozhoduje doba spáchání hlavního trestného činu. U vdaných a nesamostatně výdělečně činných žen povolání manželovo) rolnický syn
8. Vojenská služba, branný poměr (hodnost, služební poměr — přešeneční služba, záloha, výslužba, z povolání kmenové těleso a odvodní ročník. Vyplní se u osob, které činně neslouží) vojín v záloze p. pl. čís. 36
9. Školní vzdělání (neumí číst a psát, umí číst a neumí psát, umí číst a psát) čte a píše

Vyšší vzdělání (t. j. škola střední nebo jí na rovně postavená škola odborná, druh ústavu i délku doby návštěvy) ./.

10. Vyznání: řím.-katolík
11. Národnost (u všech osob starších 14 let národnost, k níž se samy přihlásí), česká
12. Počet členů, jež živi ./.
13. Majetkové poměry bezmajetný
14. Dřívější tresty (možno-li podle označení v trestním listě) ./.
- Kým a kdy (den a hodina) zatčen(a), po případě kým udán(a) ./.
- Na čí popud ./.
- Kým byl případ vyšetřován: ./.
- Svědci ./.

B. Skutková podstata.

Dodatkem ku zdejšímu oznámení čis.j.712 ze dne 31.srpna 1926 týkající se zavraždění 18 leté rolnické dcerky Berty Pernicové z Jehnic čis.52 Bohumilom Černoehlávkem a pokus sebevraždy téhož,ozna-
mují po skončeném šetření následující:

Dne 30.srpna 1926 mezi 1 a 5 hodinou zavraždil uvedený Bohumil Černoehlávek na cestě vedoucí z Ořešína jižním směrem k lesu Rakovec svoji milou 18 letou seláskou dceru Bertu Pernicovou z Jehnic čis.52 a to tím způsobem, že jí dlouhým kuchyňským nožem takřka úplně krk podřezal,, takže úplným vykrvácením v brzku smrt její nastala.

Na to pokusil se Bohumil Černoehlávek o sebevraždu tím způsobem, že se tímž nožem vedle Berty Pernicové na obou rukou žíly a též krk podřezal, očekávaje takto smrt.

Místo činu nachází se vedle vozové málo užívané cesty vedoucí z Ořešína jižním směrem k lesu Rakovec, vzdálené od posledního obytné-
ho stavení 50 m; po pravé straně nachází se asi 5 m hluboká zmla,
po levé straně uloženo jest od posledního obytného stavení 8 a od
místa činu dále k jihu 6 kup otepí chrastí; mezi osmou adevátou kupou
chrastí jest prostor 5 m travou porostlý, v kterémžto prostoru byl čin
spáchán.

Ohledně míste čina jsou přiloženy náčrtky.

Mrtvola Berty Pernicové ležela naznak obličejem poněkud málo do
leva nachýleným. Pravá její ruka natažena byla vodorovně s ramenem v
lokti směrem vzhůru ohnuta. V pravé ruce držela bílý kapesník, nohy

20
19
16

měla rovnoběžně vedle sebe nataženy a levá ruka přiložena byla po dél jejího těla.

Na krku zela mrtvole velká řezná rána, která již více nekrvácela; obličej, zvláště levá strana, pak prsa a levá ruka byly silně zakrváceny. Následkem přeříznutí obou krčních tepen, stříkala krev všemi směry a nelze přesně zjistiti první odtok krve; pod hlavou a pod rameny mrtvoly nalézala se kaluž krve spojená s kaluží krve od vedle ležícího vraha v rozměrech 68 X 39 cm.

Oblečena byla v bílou košili, bílé kalhoty, kombinovanou bílou sukni a kremové celkové šaty. Na nohou měla šedé, dlouhé punčochy a nízké černé polobotky. Až na prsa přikryta byla mrtvola Pernicové svým vlastním hnědým pláštěm, který však pouze na levé straně podšívky málo krevní skvrnu vykazuje, z čehož by se mohlo souditi, že byla tímto až po vykrvácení přikryta; naproti tomu šaty i prádlo jsou dosti silně zkrváceny.

Vyjmenované šatsvo i obuv zasílá se současně jako věc doličná.

Bohumil Černoohlávek ležel těžce zraněn po levé straně mrtvoly jsa vzdálen 20 cm, naznak, obličejem vzhůru, hlavou k východu, ruce i obličej silně zakrvácen, sténal a pravou rukou občas vzhůru k hlavě pohyboval, nohy chvílemi přes sebe překládal, pravděpodobně, aby si v bolesti polevil.

Nacházel se v bezvědomí a teprve po ošetření a obvázání ran obvodním lékařem Dr. Antonínem Kasalickým z Řečkovic, přišel k vědomí, otevřel oči a na otázku lékaře, zda cítí bolesti, přikývl hlavou a pravil slabým chraptivým hlasem: „Bolí“ -

Byl vrchn. strážm. Machálkem tázán, co to udělal, neodpověděl a zdálo se, že opět upadá do bezvědomí.

Černoohlávek byl českou záchrannou stanicí dopraven ihned do zemské nemocnice v Brně.

20 cm. směrem východním od hlavy Černoohlávka nacházel se na zemi silně zakrvácený kuchyňský nůž, kterým byl čin spáchán. Nůž byl dostavivší se soudní komisí jako věc doličná odebrán.

Před třemi lety zamiloval se Bohumil Černohlávek do rolnické dcerky Ludmily Pernicové starší sestry zavražděné, s kterou asi jeden rok známost udržoval;

(Rodiče Černohlávka však již tehdy známosti této nepřáli.

Ludmila Pernicová, vidouc, že známost tato je pro ni bez výhlídky, známost přerušila a na podzim v roce 1924 se za jiného provdala.

Krátce po tomto navázal Černohlávek milostný poměr s mladší sestrou Bertou Pernicovou tehdy 16 letou, s kterou udržoval milostný intimní poměr až do 22. srpna 1926.

Rodiče Černohlávka František a Hermína, majitelé rolnické usedlosti v Jehnicích čis. 8, nepřáli však rovněž ani této známosti svého syna a to proto, že Bohumil jediný se šesti sourozenci hospodářství se věnoval a doufali, že přičiněním se bohaté nevěsty, hospodářství zvelebí. Dále viděli rodiče Černohlávka v Bertě Pernicové lehkou holku, která se do hospodářství nehodí a snažili se každým všemožným způsobem známost synovu přerušiti.

Když působení bylo bez účelné, dali vícekrátě synu Bohumilovi na vědomí, že až se tedy s Bertou ožení, avšak do domu že tuto nesmí nikdy přivésti; otec jemu pohrozil, že statek prodá a aby si s Bertou činil jak sám chce.

Když rodiče Černohlávka viděli, že Bohumil po dobrém známost s Bertou Pernicovou nepřeruší, ohtáli sami způsobem brutálním tuto přerušiti, nadávali veřejně na Bertu a ji zlehčovali. Otec Černohlávek dne 6. července 1926 večer potkal na silnici mezi Ořešínem a Jehnicemi Bertu se svým synem Bohumilem a počal této spílati a konečně ji dvakrátě holí přes záda uhodil a lehce ji zranil.

Pernicová své zranění druhého dne ukazovala služce Martě Haberhauerové v téže domě bydlící, která vrchn. strážm. Machálkové potvrdila, že viděla na zádech dva modré pruhy.

Rodina Pernicova je pro nedostatek vlastní vody nucena docházeti pro vodu do obecní studny 120 m vzdálené, ku které vede

17 19 20 22

cesta kolem obydlí Černoahlávkových.

Často, když Berta Pernicová pro vodu šla a Černoahlávkovou potkala, naplivila Černoahlávková před Pernicovou a této sprostě nadala ne příliš vybranými slovy /kurvo, sviňo, šmudlo/, až Pernicová často s pláčem domů přišla a si domácím stěžovala.

Toto opakovalo se zvláště od jara letošního roku, takže Berta Pernicová pro vodu do obecní studny choditi nechtěla.

Černoahlávková byvši dne 31. srpna 1926 odpoledne za přítomnosti obecního strážníka Kolaříka z Jehnic na činy, kterých se proti Bertě Pernicové dopustila tázána, doznala, že skutečně několikráte na ulici Bertě Pernicové, když tato šla pro vodu nadala a doznala též, že její manžel Bertu, když ji přistihl, s Bohumilem za Jehnicemi na procházce, holí přetáhl.

Černoahlávková své jednání vůči Bertě Pernicové ospravedlňuje tím, že Berta syna Bohumil sváděla, Bohumil podle jejího udání spával občas s Pernicovou na půdě a někdy při praní prádla shledala, že Bohumilovo prádlo jest od krve znečištěno, z čehož Černoahlávková soudila, že Bohumil s Bertou Pernicovou po čas její periody, souložil.

Rodiče Pernicovy Jan a Ludmila, majitelé menší rolnické usedlosti, vidouc z jednání a zacházení Černoahlávkových, že známosti s dcerou jejich nepřejí, domlouvali často dceři Bertě, aby sama známost s Bohumilem Černoahlávkem přerušila, aby, jednou konečně v domě pokoj nastal.

Berta Pernicová skutečně chtějíc poměr s Bohumilem Černoahlávkem přerušiti seznámila se dne 22. srpna 1926 při slavnosti dožínkové v Jehnicích se 17 letým zámečnickem Stahislavem Havlíčkem z Řečkovic, Riegrova ulice čis. 17, s kterým se na výletišti v lese u Jehnic bavila.

Také dne 29. srpna 1926 přišel Havlíček odpoledne do Jehnic a odebrali se společně do lesa Rakovce, kde se odbýval výlet hudebního kroužku z Ořešína; zde se až do večera společně bavili a o 19 hod. do Jehnic se vrátiti. Pernicová odebrala se domů k večeru.

a Havlíček povečeřel u svého kamaráda Kubína Prokše v Jehnicích čís.36; Berta Pernicová po večeři odebrala se společně s Havlíčkem s kterým se na ulici sešla do Ořešína, kde se v hostinci Potomského Antonína odvívala jako pokračování odpoledního výletu v Rakovicích, taneční zábava.

Jak odpoledního výletu v Rakovicích tak i večerní taneční zábavy sčastnil se Bohumil Černohlávek, který však s Bertou Pernicovou nemluvil, ani si ji mnoho nevšímal; bavil se sám se svými kamarády.

Havlíček udává, že kolem půl 24 hod. přišel k nim ke stolu Černohlávek a žádal Havlíčka o dovolení, aby mohl s Bertou Pernicovou tančit, což Havlíček dovolil. Po ukončení tance nepřišel Černohlávek s Bertou Pernicovou zpět ke stolu, nýbrž usedli společně v hostinské místnosti na lavici.

Havlíček vidá, že Pernicová se k němu více nevrací a s Černohlávkem tančí, poznal, že z lásky k jeho Bertě asi nic nebude a odešel asi o 0.30 hod. domů, dav předem Bertě i Bohumilu Černohlávkovi s Bohem.

Po odchodu Havlíčka kupoval si Černohlávek u hostinského Antonína Potomského cigarety, egyptky. Na to se odebral do kuchyně v hostinci, žádaje svůj tamtéž uschovaný gumový plášť. Po chvíli přišel opět do kuchyně, kde je plášť přehozen přes ramena a spočívá se na kuchyňský stůl, aniž by byl co žádal. Mezi tím co Černohlávek dlel v kuchyni, čekala Berta Pernicová ve dveřích hostince, odkud po chvíli společně odešli a více se nevrátili.

Václav Klimeš, obuvnický mistr z Ořešína čís. 24 udal, že dne 29. srpna 1926 večer též v hostinci Antonína Potomského v Ořešíně dlel, a bylo mu nápadné chování Bohumila Černohlávka, který, když s Bertou Pernicovou tančil, tuto k sobě nápadně tiskl, tato jej však vždy viditelným odporem od sebe odstrkovala, což se vícekrát opakovalo. Dále udal Klimeš, že viděl Černohlávka s Bertou Pernicovou o 1. hod. v noci, kteřak se v ráme zavěšení na silnici v Ořešíně procházeli a tiše hovořili. Od 1. hod. v noci, nebyl Čer-

18 19 20 22

nohlávek s Pernicovou nikým více spatřen.

Pravděpodobně odebrali se od hostince Potomského na opuštěnou vozovou cestu vedoucí z Ořešína k Rakovci, kde jak již shora uvedeno Černoohlávek čin spáchal.

V noži, kterým Černoohlávek Pernicovou usmrtil a sám sebe poranil, poznal hostinský Antonín Potomský svůj majetek a udal, že nůž tento manželka jeho Adela Potomská v kuchyni při podávání pokrmů hostům používala ten sám den ku krájení masa a uzenin; nůž tento proto neustále na kuchyňském stole ležel. Adela Potomská udává, že Černoohlávek nůž tento asi v okamžiku, když se s přehozeným gumovým pláštěm do kuchyně navrátil v nestřeženém okamžiku se stolu odcizil a pod pláštěm uschoval. Nikdo z domácích nezpozoroval téhož dne ztrátu tohoto nože, poněvadž se zábava již ke konci chýlila, hosté si již k jídlu ničeho neporoučeli a nože potřeba nebylo.

Mrtvolu Pernicové a těžce zraněného Černoohlávka našel dne 30. srpna 1926 o 5. hod. dělník Antonín Kopeček z Ořešína čís. 47 který na kole učinil o případu oznámení vrchn. strážm. Machálkovi.

Pohnutka činu Černoohlávka není zde dostatečně objasněna a ani zjištěna, snad by mohla přijíti v úvahu nešťastná láska a i žárlivost.

Svědék řeznický mistr Julius Pařízek, bytem v Jehnicích čís. 8, který 29. srpna 1926 jak odpoledne tak i večer zpět do Jehnic pak večer opět na Ořešín k zábavě Černoohlávka doprovázel, udává, že Bohumil Černoohlávek po dobu jeho pobytu v Rakovcích, to jest od 16 hodin do půl 18 hod. pouze dva půl litry výčepního 10 stupňového piva vypil, na Ořešíně pak za celý večer do doby 22 hodin, kdy Pařízek hostinec opustil rovněž dva půl litry 10 stupňového piva vypil.

Pařízek dále udává, že nepozoroval ani odpoledne, ani večer na Bohumilu Černoohlávka, u jehož rodičů bydlí, a snímž již více roků spřátelen jest, nějakou zádumčivost, roztržitost, neb nápadné chování, naopak byl jako obyčejně hovorný a veselý; o opilosti Černoohlávka nelze proto vůbec mluvit a Černoohlávek spáchal

čin ve stavu úplně střízlivém.

Též hostinský Potomský s určitostí udává, že za celý večer Černohlávek pouze 3 půl litry výčepního piva 10 stupňového vypil a úplně střízlivým byl, neboť před odchodem Černohlávka po půl noci s tímto hovořil a rovněž žádných podstatných změn na něm nepozoroval.

Bohumil Černohlávek není sice alkoholikem ale stalo se několik případů, že po rodinných nesvárech, v hostinci dlouho do noci prodlel a opilství si přivodil. Jinak byl řádným, pracovitým, a nebylo na něm pozorovati žádných zlovyků až na tu jedinou náchylnost k ženskému pohlaví/zástěrkář/. Je známo podle pověsti, které po obci kolují, že přes to, že známost s Bertou Pernicovou měl, udržoval s vícero děvčaty pohlavní styky.

Černohlávek Bohumil nemohl býti ve věci vyslechnut, poněvadž se dosud v nemocničním ošetřování nalézá.

Mrtvola Pernicové byla dne 30. srpna 1926 dostavivší se soudní komisí v Jehnicích pitvána a pohřbení její povoleno.

2 příl.

veštem. Mordučálek.

ZEMSKÝ SOUD PRO VĚCI TRESTNÍ	
V BRNĚ.	
Došlo:	7. IX. 1926 v. h. m. r. g. l.
Jednou	{ 2 přílohy } Zemsk. trest. soudu
	{ v přepisu } — záhlaví
	{ v opisu }

J. J. J.
V Brně, dne 7. IX. 1926.

Vedoucí první státní zástupce:

ZEMSKÝ SOUD PRO VĚCI TRESTNÍ
V BRNĚ.

Došlo: S p í s e k o b ž a l o v a c í .

47
příloh | příloh | zápis
v propia | v spiu

XII 2686 / 26

44

Stáří zastupitelství v Brně podává na

Bohumila Černoohlávka,

nar. dne 17. ledna 1903 v Jehnicích, tamtéž příslušného,

rolnického syna v Jehnicích, t.č. ve vyšetřovací vazbě

u zemského trestního soudu v Brně,

obžalobu,

že dne 30. srpna 1926 v Ořešíně proti Bertě Pernicové

jednal v smyslu, aby ji usmrtil, podřiznuv jí krk, tako-

vým způsobem, že z toho nastala smrt její.

Tím spáchal zločin vraždy prosté ve smyslu § 134

tr.z. trestný dle § 136 tr.z.

Ku hlavnímu přeličení, které se dle §§ 14 a 51

tr.ř. a čl. VI. B.č. 12 zák. z 23. května 1873 č. 119 ř.z.

před porotním soudem u zemského trestního soudu v Brně

konati má, předvolání budtež za svědky:

Jan Pernice, č.l. 36,

Ludmila Pernicová, č.l. 37

a jako znalci dr. Rozmaříč a dr. Kasalický,

budtež při něm dle § 252 tr.ř. tyto spisy přečteny:

trestní oznámení č.l. 1, 13, 14, 15, 26, chorobopis č.l. 49,

nález a dobrozdání č.l. 2, 5,

výpověď dr. Ant. Kasalického č.l. 6, Jindřicha Machálka,

č.l. 7, Ludmily Fialové, č.l. 38, Václava Límeše, č.l. 40,

Marty Haberhauerové č.l. 41, Ant. Šotomského č.l. 42, Ant.

Kopečka č.l. 43, Julia Pařížka, č.l. 44, Stanislava Havlíčka

č.l. 45, Marie Prušvicové č.l. 52 a osobní průkazy obviněné

ho, který podle § 180 tr.ř. II odst. v řádné vazbě vy-

vyšetřovací poučení budiž.

U v e d y :

Bohumil Černošlák měl asi 1 1/2 roku důvěrnou
známost s Bertou Pernicovou, již rodiče Černošlákovi
nepřáli, naopak Černošlákovi známost vyčítali, žádali
po něm, aby poměr přerušil a také proti Pernicové
se chovali takovým způsobem, aby ji pohouli, by známost
se synem přerušila.

Dne 29. srpna 1926 šli oba milenci na zábavu
do Ořešína, po zábavě pak zašli za Ořešín, tam na mezi
asi hodinu seděli, zamýšlejíce se oba zprovděti se
světa. Asi ke druhé hodině ranní za souhlasu Pernicové
která ležela na zemi, přiklekl obviněný k ní a žeznickým
nožem podřizl jí hrdo, takže za nedlouho vykrvácela.
Za chvíli po činu podřezal se i obviněný krk a ruce,
avšak nedostatečně, takže záhy se mu rány zhojily-

Obviněný však činu doznává.

V B r n ě, dne 15. října 1926.

Vedoucí první státní zástupce:

Současně s touto obžalobou zasílám zvláště obžalobu
na Františka Černošlávka a navrhuji, aby trestní řízení
proti němu bylo dle § 57 tr.ř. vyloučeno a samostatně
vedeno. Pro případ pravoplatnosti vyloučení budiž
obžaloba pokládána za podanou. V řízení do hlavního
přeličení budtež opatřeny osobní průkazy obviněného.

Herminu Černošlákovou dále nestihám.

V B r n ě, dne 15. října 1926.

Vedoucí první státní zástupce:

vř. 9KX 3304/26.

Zastaveno dle § 90a.

16/10 26

Jménem republiky.

Zemský trestní soud v Brně odd. III. ^{zabito} (soud porotní) nalezl dne 22. listopadu 1926, když porotcové zodpovědli:

I./ otázku hlavní:

porotní

Jest obžalovaný Bohumil Černoohlávek vinen, že dne 30. srpna 1926 v Ořešíně proti Bertě Pernicové jednal v úmyslu, aby ji usmrtil, podříznuv jí krk, takovým způsobem, že z toho nastala smrt její.

10 hlasy ano, 2 ne,

2./ otázku dodatečnou:

Byl čin spáchán z pohnutek nízkých a nečestných?

12 hlasy ne,

takto právem:

< Obžalovaný

Bohumil Černoohlávek

nar. dne 17. ledna 1903, rolnický syn v Jehnicích,

t.č. ve vazbě u zemského trestního soudu v Brně,

jest vinen,

že dne 30. srpna 1926 v Ořešíně proti Bertě Pernicové jednal v úmyslu, aby ji usmrtil, podříznuv jí krk, takovým způsobem, že z toho nastala smrt její,

čímž spáchl zločin vraždy prosté ve smyslu §§ 134, 135č4 tr.z.

a odsuzuje se

dle § 136 tr.z. k trestu smrti. ~~provázenem.~~

Dle § 389 tr.zř. jest obžalovaný povinen nahraditi náklady trestního řízení.

~~Ztráta práva volebního nemastává.~~

Ú
K
Ř
N

SKÝ

10:

m

^{366a}
Dle § 369 tr. ř. jest obžalovaný povinen nahraditi
soukromému účastníku Janu Pernicovi způsobenou škodu
v obnose 2532,50 Kč a ^{dle § 393. nř. 366a.} soudně stanovené útraty zástup-
ce soukromého účastníka obnosem 1000 Kč.

- Důvody.

Jelikož porotcové zodpověděli I. otázku hlavní, která
obsahuje veškeré zákonné znaky zločinu vraždy prosté, ve
smyslu §§ 134, 135č4 tr. z., 10 hlasy kladně a 2 hlasy zá-
porně, bylo obžalovaného uznati vinným zločinem vraždy
prosté.

Trest vyměřen byl dle § 136 tr. z.
Poněvadž porotcové odpověděli na 2. otázku dodatečnou, zda
obžalovaný jednal z pohnutek nízkých a nečestných, 12 hlasy
záporně, nebyla ztráta práva volebního vyslovena. $\Gamma - \rho$

Ostatní ustanovení tohoto rozsudku spočívají na
citovaných místech zákona.

V Brně, dne 22. listopadu 1926/

Antonín Hlavoský

Prispení obnosu Kč. 2532,50 bylo učiněno pro škodu způsobenou
soukromému účastníku Janu Pernicovi (vedlejším či nem. účastníkem)
spřícně na předložených místech Českého politického ústavu "Pravosti"
a Kely Havlašovic a na příručce ověřené výpočty Jan Pernice,
jiz byly výše uvedených jednotlivých položek příjmově učiněny
potvrzeny. ρ

J m é n e m r e p u b l i k y !

Zemský trestní soud v Brně odd. III jakožto soud porotní
nalezl dne 22. listopadu 1926, když porotcové zodpověděli:

I./ otázku hlavní:

Jest obžalovaný Bohumil Černoštlávek vinen, že dne 30.
srpna 1926 v Ořešíně proti Bertě Pernicové jednal v úmyslu,
aby ji usmrtil, podříznuv jí krk, takovým způsobem, že z
toho nastala smrt její ?

10 hlasy ano, 2 ne,

2./ otázku dodatečnou:

Byl čin spáchán z pohnutek nízkých a nešestných?

12 hlasy ne,

takto právem:

Obžalovaný

Bohumil Č e r n o š t l á v e k

nar. dne 17. ledna 1903, rolnický syn v Jehnicích, t.č. ve vazbě
u zemského trestního soudu v Brně,

j e s t v i n e n ,

že dne 30. srpna 1926 v Ořešíně proti Bertě Pernicové jednal
v úmyslu, aby ji usmrtil, podříznuv jí krk, takovým způsobem,
že z toho nastala smrt její,

čímž spáchal zločin vraždy prosté ve smyslu §§ 134, 135 č. 4
tr. z.

a o d s u z u j e s e

dle § 136 tr. z. k t r e s t u s m r t i .

Dle § 389 tr. ř. jest obžalovaný povinen nahraditi náklady
trestního řízení.-

Dle §§ 366 a 369 t. ř. jest obžalovaný povinen nahraditi

soukromému účastníku Janu Pernicovi způsobenou škodu v obnose 2532Kč 50 hal a dle § 393 odst.3 tr.ř. a soudně stanovené útraty zástupce soukromého účastníka obnosem 1000 Kč.-

D ů v o d y :

Jelikož porotcové zodpověděli I.otázku hlavní, která obsahuje veškeré zákonné znaky zločinu vraždy prosté, ve smyslu §§ 134, 135 č.4 tr.z., 10 hlasy kladně a 2 hlasy záporně, bylo obžalovaného uznati vinným zločinem vraždy prosté.-

Trest vyměřen byl dle § 136 tr.z.

Poněvadž porotcové odpověděli na 2.otázku dodatečnou, zda obžalovaný jednal z pohnutek nízkých a nečestných, 12 hlasy záporně, nebyla ztráta práva volebního vyslovena. Přisouzením obnosu Kč 2532.50 jakožto náhrady škody způsobené soukromému účastníku Janu Pernicovi trestným činem obžalovaného spočívá na předložených účtech Českého pohřebního ústavu "Bratrství" a Hely Havláskové a na přísežné svědecké výpovědi Jana Pernice, již byly výše jednotlivých položek požadované náhrady *potvrzeny*

Ostatní ustanovení tohoto rozsudku spočívají i na citovaných místech zákona.-

č. 7122/27

V Brně, dne 22.listopadu 1926.-

President republiky Československé použiv svého práva udíleti milost ve věcech trestních, promínul rozhodnutím ze dne 25.5.1927 Bohumilu Černohlávkovi trest smrti, uložený mu zemským trestním soudem porotním v Brně 22.11. 1926 č.j. Tk III 2686/26 a stanovil náhradní trest destilátáře těžkého žaláře, zestřeného postem čtvrtletně a samovazbou v temnici každého 30, srpna doby trestu.

Počátek výkonu náhradního trestu dnem tohoto rozhodnutí.

Mínistrstvo spravedlnosti v Praze
dne 27.5.1927.

bevraždy, aby si opatřil polehčující okolnost. Zmateční stížnost má za to, že zamítnutím průvodního návrhu byla porotcům vzata možnost, aby posoudili otázku, v jakém úmyslu obžalovaný jednal, na úplném podkladě, zejména v tom směru, neměl-li obžalovaný ze skutkového omylu /: ! :/ za to, že svým činem napomáhá beztrestně /: ! :/ své milence k sebevraždě, ježto se hájil tím, že motivem jeho činu byla ušlechtilá nešťastná láska a tvrzením státního zástupce prý byl na jeho obhajobu vržen stín, že jeho zodpovídání neodpovídá pravdě v této skutečnosti, pro posouzení zlého úmyslu dle náhledu zmateční stížnosti závažné.

Než zmateční stížnosti nelze přisvědčiti.

Dlužno předeslati, že při hlavním přelíčení navrhl státní zástupce důkaz o pravdivosti svého tvrzení /: jak je výše uvedeno:/ třemi svědky a, že jeho návrh byl zamítnut, stejně jako průvodní návrh obžalovaného o opaku pro nerozhodnost průvodní věty. Uváží-li se, že při hlavním přelíčení prohlásili znalci, že z rázu poranění lze souditi na to, že obžalovaný měl opravdu vážný úmysl si způsobiti smrt, /: což právě chtěl obžalovaný svým průvodním návrhem dokázati :/ lze říci, že by neprovedení důkazu zřejmě nemělo pro obžalovaného škodlivého vlivu na rozhodnutí, ani kdyby šlo o okolnost rozhodnou. Tím spíše směl porotní soudní dvůr zamítnouti navržený důkaz, poněvadž se týkal pouze pohnutky činu, a to v uvážení, že sebe ušlechtilější pohnutka nevylučuje trestného úmyslu v §u 1 a 134 tr.z. předpokládaného. Zmateční stížnost jest na omylu, domnívá-li se, že obhajoba obžalovaného /: že usmrtil Pernicovou proto, že si to sama přála, že motivem jeho činu byla ušlechtilá nešťastná láska :/ poukazuje, že jednal ve skutkovém omylu, maje za to, že pouze beztrestně napomáhá Pernicové k sebevraždě - přehlížejíc, že by takové zodpovídání poukazovalo zřejmě na právní omyl, neznalost trestního zákona, který

108

119

v §u 4. obsahuje všeobecnou zásadu, že svolení škodujícího trestnosti nevylučuje, kteráž plně platí zejména při trestních činech proti tělu, kde zákon ochrání jednotlivce i proti jejich vůli. Pokud jde o domnělé napomáhání k sebevraždě, stačí podotknouti, že se obžalovaný takovým způsobem ani nehájil a zmateční stížnost neprávem stotožňuje dva pojmy od sebe diametrálně vzdálené : usmrcení se svolením škodujícího, trestné dle §u 4 a 134 tr.z., a napomáhání k sebevraždě, trestné dle §u 335 tr.z.

Neodůvodněna jest zmateční stížnost i, pokud se dovolává důvodu zmatečnosti čís. 6 §u 344 tr.ř., dovozujíc, že porotní dvůr soudní porušil zákon v ustanovení §§ 319 a 320 tr.ř. tím, že nedal porotcům jednak otázku dodatkovou na neodolatelné donucení dle §u 2 g/ tr.z., jednak otázku eventuální na přečin dle §u 335 tr.z. Budiž podotknuto, že dle obsahu protokolu o hlavním přelíčení obhájce sám těchto otázek nenavrhl.

Pokud jde o otázku ^{dodatkovou} ve směru §u 2 - g/ tr.z. má stěžovatel za to, že okolnosti tvrzené obžalovaným při hlavním přelíčení, totiž že pojal úmysl sejíti společně s Bertou Pernicovou se světa, že provedl jej následkem toho, že mu rodiče bránili v poměru k ní, že jeho otec jí opětně vyhrožoval ublížením na těle, neupustili od obžalovaného, a jemu hrozil pro ten případ vyděděním - ve spojení se zjištěním, že otec obžalovaného byl odsouzen pro zločin vydírání spáchaný na Bertě Pernicové, poukazují k tomu, že obžalovaný spáchal čin z neodolatelného donucení, a že tudíž měla býti porotcům dána příslušná otázka dodatková.

Než zmateční stížnost neuznává podstatu stavu vylučujícího trestnost dle §u 2. g/ tr.z. pokládá-li uvedené tvrzení za dostatečné k naplnění zákonné jeho podstaty.

Dle ustálené judikatury i nauky lze mluvit o neodolatelném donucení /: stavu nouze :/ jen tenkrát, jednal-li pachatel pod

109

dojmem přítomného bezprostředně hrozícího nebezpečí, jež bylo jedinou pohnutkou ke spáchání činu, a jemuž nebylo lze jinak uniknouti než spácháním zločinu /: předpokládaje, že pachatel nezávilil stav nouze trestným činem a že nemá právní povinnost sná-
šet hrozící škodu /:. Než i kdyby byly splněny všecky uvedené předpoklady, slušelo by vyloučiti beztrestnost, je-li hodnota statku obětovaného nepoměrně vyšší než hodnota statku zachráněného.

V tomto případě chybí první a základní předpoklad neodolatelného donucení, ježto obžalovaný sám netvrdil, že mu hrozila přímá a bezprostředná újma, poukazovat pouze na budoucí újmu - vydědění a netvrdil ani, že usmrcení Pernicové bylo jediným prostředkem, aby odvrátil újmu, která mu v budoucnosti hrozila a co hlavního : neúměrnost mezi obětovaným statkem - cizím životem a zachráněným - dědictvím a přízní rodičů - jest tak do očí bijící, že již o sobě vylučuje beztrestnost z důvodu neodolatelného donucení.

Porotní soud nesměl položit tuto otázku, poněvadž stav obžalovaným tvrzený neodpovídal zákonné podstatě dle §u 2. g/ tr.z. soud by byl porotce uvedl v omyl ohledně pojmu neodolatelného donucení, kdyby jim byl takovou otázku položil.

Rovněž tak nebylo zákonných předpokladů pro položení otázky eventuální na přečin dle §u 335 tr.z. dle §u 320 tr.ř., ježto nikdo během řízení netvrdil, že se Berta Pernicová sama usmrtila a že jí obžalovaný při tom pouze napomáhal /: na př. opatření vražedného nástroje:/, jak by předpokládaly zákonné ustanovení 319 tr.ř. a skutková podstata §u 335 tr.z. Bylo proto neodůvodněnou zmateční stížnost zavrhnouti a odsou-
ti stěžovatele dle II. odstavce §u 390 tr.ř. k náhradě případných nákladů na řízení zrušovací.

V B r n ě , dne 3. února 1927.

Dr. Popelka v.r.

Waisar.

Grandfrohni ředitel kmořl.

La. Plam abobfab
86

Slovutný pane Presidente Repùbliky /

Krutě postižen osudem, vznáším na Vaší
Slovutnost nejuctivější prosbu.

Jsem rolníkem v Jehnicích u Brna. Celý
můj život byl zasvěcen těžké práci zemědělské, kterouž
však jsem konal rád, lna ku sděděné půdě s vroucí láskou.
A právě tato mi vrozená láska byla příčinou mého nešťes-
tí.

Vychoval jsem šest dítek, dal jsem čtyři
syny na studie a zajistil jsem všem budoucnost. Jen sy-
na Bohumila ponechal jsem doma při hospodářství, chtěje
ho učiniti dědicem po praotcích zděděné rolnické used-
losti.

Bohumil byl vždy tichým, dobromyslným a
v každém ohledu vzorným hochem. Z celé duše byl oddán
práci zemědělské, stranil se všech výstředností a byl
přímo chloubou mé rodiny. Byl odveden na vojnu, nastou-
pil službu na Slovensku, ale brzy byl propuštěn pro ně-

31559/14

jakou nemoc v hlavě.

Po návratu seznámil se s děvčetem z naší osady, 17.letou Bertou Pernicovou. Děvče pocházelo sice z dobré a počestné rodiny, ale zlí lidé v obci donášeli mi nepříznivé zprávy o něm, zejména v tom směru, že jest zpanštilou, nemá sklonu ku práci rolnické a vůbec není dosti hospodárnou.

Nepřál jsem proto poměru synovu a to právě z obavy, že by, kdyby dostal za manželku ženu nehospodárnou, pozbyl by statku, na němž naše rodina od nepaměti jest usedlou.

V této obavě snažil jsem se poměru synovu zabrániti a to zavčas, než by došlo mezi dětmi k poňlavním stykům s jejich neblahými následky.

Jsa od rodičů neobyčejně přísně vychován, byl jsem také ke svým dětem velmi přísným a maje za to, že tomu jinak býti nemůže, zakročoval jsem proti synovi, jak nyní sám uznávám, příliš přísně, ba krutě a když to nepomáhalo, počal jsem stíhati i Bertu Pernicovou a dopustil jsem se proti ní násilností, pro kteréž jsem byl zemským trestním soudem v Brně odsouzen, ovšem podmíněně, ježto i tento slavný soud vzhledem k mojí bezúhonnosti uznal, že jednalo se u mně o pouhé mimořádné vybočení z kolejí života dosud počestného.

Než bohužel neblahý můj útok na Pernicovou měl v zápětí strašný čin mého nešťastného syna.

Netuše, že jsem zatím se již rozhodnul s jeho zamýšleným sňatkem se smířiti, v těžkém rozrušení mysli ujednal s Pernicovou, že společně s ní zemře. Oba zašli 30. srpna 1926 ráno do lesa, když syn podřezal Pernicové krk a pak také ihned i sobě. Pernicová zranění podlelehla, kdyžto syn, ač jeho zranění bylo smrtelným, vyvázl do života. Nechci synům čin omlouvatí, ale jsem plně předsvědčen, že by, jsa povahy tiché a dobrodušné, nebyl nikdy se odhodlal k činu úplně příčícímu se jeho povaze, kdyby byl býval v době činu při plném rozumu.

Bohužel slavný soud porotní toho neuznal, což přičítám jen tomu, že syn, skromný, tichý a zamlklý, nedovedl porotcům odhaliti úplně své nitro a vylíčiti jim strašné účinky, jaké mělo na jeho mysl kruté moje chování se k němu a k jeho milence.

Kdyby to byl mohl učiniti a kdyby již tehdy byl býval slavný soud upozorněn také na jeho pochybný duševní stav, byl by asi výrok porotní dopadl v jeho prospěch.

Syn totiž jest těžce duševně zatížen po svém dědovi, z matčiny strany, kterýž byl notorickým pijákem a zemřel v šílenství opilců. Následky toho se zřejmě pro-

jevíly u matčina bratra, Ferdinanda Kyzlinka, četnického
strážmistra, kterýž beze vší rozumné příčiny spáchal se-
bevraždu. Po mém soudu i syn Bohumil zdědil po dědovi
zárodky duševní poruchy, protože povědy byl chorobně
citlivý a náchylný k trudnomyslnosti a jak jsem již
uvěděl, byl dokonce z vojny propuštěn pro nějakou chorobu
hlavy. Jest proto pochopitelným, že mé kruté ná-
silnosti, proti němu a jeho milence působily na něj ob-
zvláště drtivě a přivodily u něj stav při nejmenším
hraničící na neodolatelnou tíseň.

Dopustil-li se tedy můj syn činu ovšem
v jeho následcích hrozného, stalo se tak zajisté za okol-
ností, zlý úmysl téměř vylučujících. Mimo to vytrpěl
můj syn za svůj nepředložený čin strašný trest již tím,
že prodělal muka trestu smrti následkem pokusu sebevra-
žedného.

Jsem proto na pokraji zoufalství, když vi-
dím, co jsem zavinil a že za to trpí můj dobrý a šlechet-
ný syn, jehož provinění ani zdaleka nedosahuje mé viny.

Stálá myšlenka na toto utrpení synovo podryla také již
mé zdraví a obávám se, jsa k tomu již stár 63 let, že
nedčkám se ani návratu jeho ze žaláře, do nějž jsem jej
vehnal.

2.

Při tom upadá také mé zděděné hospodářství, které jsem chtěl zachovati mému potomstvu. Moji tři synové jsou totiž úředníky, čtvrtý jest vyučen stolařství, dcera jest provdána a jediný syn, určený právě pro rolnictví, dlí neužitečně v žaláři, aniž by mohl věnovati se tomu, co bylo jeho životním povoláním, jehož pilným provozem by právě mohl prospěti jak rodině, tak i celému státu, ježto není pochyby, že by byl přímo vzorným občanem, kdyby byl na svobodě.

Slovutný pane Presidente, Vy ve svém povždy projevovaném milosrdenství zajiště dovedete posouditi tyto opravdu mimořádné skutečnosti a slitujete se nad mým ubohým synem /.

Vždyť tento ubožák již celým svým dosavadním životem prokázal, že není člověkem mravně pokleslým a naopak jest člověkem dobrým, kterýž jen nešťastnou shodou okolností a hlavně mou vinou dopustil se činu přičicímu se jeho dobré povaze. Není proto ani nejmenší pochybnosti, že i po propuštění z trestu povede život řádný a obecně prospěšný. Je-li základním účelem trestu polepšení vinníkovo, pak bylo již účelu tohoto u něho vlastně docíleno, ježto již to, co dosud vytrpěl, zajiště při jeho dobré povaze bude mu dostatečnou výstrahou po celý další život.

Prosím tudíž, jak svým jménem tak i jménem

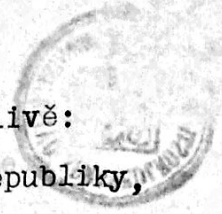
své celé počestné rodiny vroucně a úpěnlivě:

Slovutný pane Presidente Republiky,

račtež v den, kteréhož dožijeme se radostného jubilea naší milované Republiky a kteréhož Vaší šlechetnosti zajisté otevrou se dvěře žalářů u mnohých trestanců polepšených, vzpomenouti si také na mého dobrého, avšak nešťastného syna Bohumila Černohlávka a udělití jemu milost prominutím zbytku trestu.

V Brně, dne 20. července 1928.

František Černohlávek.

120
131

TK III 2686/26
98

U s n e s e n í :

Krajčí trestní soud v Brně *of. II.*

s a m i t l

žádosť *Janůvka Černolubka, otec ot. naručeného*
Bohumila Černolubka,
aby *stanou se* byl

milostí prezidenta republiky - přemínut - *shytek trestu*
dvacetiletého, též žaláře, zatím, počtem čtyřletého
a samovolného, trestu vězení 30. srpna, jehož právo
odvolání a rozpuštění tohoto soudu se dne
22/11. 1926 nap. dle rozst. prezidenta republiky
ze dne 25/5. 1924 č. 712/27 a trestu na pomech
pro glaci, vratek, vratek dle § 134, 135 č. 4 tr.,

, kterážto žádost byla podepsaná -
na soudu dočasně vjnosem ministerstva spravedlnosti se dne 24/2. 30

~~22~~ čísl. 7688/30

p r e t e ž e

shledal, že tu není důležitých důvodů, aby *shytek*
toto sou přemínut *s odvoláním na stejné uzavření*
ze dne 7/9. 29 TK III 2686/26/96.
De těchto usnesení není stížnosti / § 411 tr. s.

ve znění nov. z 18. prosince 1919 č. 1 ab. s. a nař. z r. 1920.

..... se vyjád, aby
na trest shora dotčený a podepsaného soudu do 14 dnů ode dne
doručení tohoto usnesení nastoupil, jinak bude na trest předveden

Četnickou stanicí

podepsaný soud žádá, aby
nemas toupili trest shora dotčený a podepsaného soudu v době shora
zvečené, podepsaného soudu na trest předvedla neb oznámila překáž-
ku snad vzniklou.

Ženský trestní soud v Brně, od.

dne

192

Četnická stanice
Opava
Převrácení
V. no. 110
12/3/30

Jr. 4/9. 30.

f. H.:
Tarud. Lič.:
Br. Jan Štěpěl, a. jr. Revizora ul. 2
opi a pinovad.

Podpisy, navíc sta jí na sou a stanovisko, že jeal seštelí, ašpřcháin
aspai 2/3 trestu po rmples § 10 ve 4, se dne 14/10. 1925 č. 16. 1. a nař. 1. pohnu.
propřehán a trestu, dle § 1. 5, že kd to té napian tu nřije, učitelů učitelů učitelů
pro učitelů učitelů.

Velmi důležitá

Číslo 12.995/33 - 15a.

V Praze, dne 20. června 1933.

Smrny

VRCHNÍ SOUD V BRNĚ	
Drošlo: 21. VI. 1933 v bud. pol.	
_____	_____
_____	_____
Vrchnímu soudu	

Nt V 4/33

k č.j. Nt V 4/33

v BRNĚ

[President Československé republiky, uživ svého práva, udíleti milost ve věcech trestních, prominul rozhodnutím z 14. června 1933 zbytek náhradního trestu na svobodě, uloženého Bohumilu Č e r n o h l á v k o v i] rozhodnutím presidenta republiky z 25. května 1927 místo trestu smrti, přisouzeného mu rozsudkem zenského trestního jako porotního soudu v Brně z 22. listopadu 1926, č.j. Tk III 2686/26 - 60 pod podmínkou, že ^{členství}žadatel nebyl a nebude odsouzen pro zločin vůbec aneb pro jakýkoli trestný čin z pohnutek nízkých a nečestných, spáchaný do 3. dubna 1936. Jinak zůstane rozsudek netknutý.

Tato podmínka budiž v trestním lístku odsouzeného , jehož propuštění z vazby bylo odtud přímo zařízeno, nápadně vyznačena.

Spisy se vracejí.

Za ministra :

Smrny

Smrny